

Neurologiczne powikłania w przebiegu sepsy wywołanej przez *Staphylococcus aureus*- opis przypadku

Kinga Kozak

Oddział Neurologii i Udarowy SPZOZ w Przeworsku

Sepsa została zdefiniowana, jako zagrażająca życiu dysfunkcja narządów spowodowana niewłaściwą (rozregulowaną) reakcją organizmu na zakażenie.

Neurologiczne powikłania sepsy stanowią poważny problem diagnostyczny i terapeutyczny. Obserwuje się je u 50-100% pacjentów i mogą dotyczyć trzech struktur:

- 1) mózgu – encefalopatia septyczna
- 2) nerwów – polineuropatia stanu krytycznego
- 3) mięśni – miopatia stanu krytycznego.

Szybkie postawienie właściwego rozpoznania klinicznego przy użyciu technik diagnozowania takich jak badania neuroobrazowe (TK, RMI), badania elektrofizjologiczne (elektroencefalografia, neuro- i elektromiografia) oraz badanie płynu mózgowo-rdzeniowego pozwala na wdrożenie odpowiedniego leczenia, znacząco wpływa na rokowanie zwiększając tym samym szansę na wyleczenie.

W pracy przedstawiono przypadek 38-letniego chorego z chorobą alkoholową, u którego rozwinęła się sepsa gronkowcowa. W przebiegu choroby wystąpiły powikłania neurologiczne pod postacią encefalopatii septycznej i polineuropatii stanu krytycznego.

Słowa kluczowe: encefalopatia septyczna, polineuropatia stanu krytycznego, sepsa gronkowcowa.